

Фіщенко О.М.

*кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємства
м. Покровськ, Україна*

Шапошник Г.В.

*студентка першого курсу магістратури
Донецький національний технічний університет
м. Покровськ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБОРОТНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

На сучасному етапі розвитку економіки України важливим є збереження сформованих галузей економіки, їх структурне перетворення і забезпечення подальшого науково-технічного розвитку. Це дасть можливість перейти від економіки з переважним обсягом виробництв низьких технологічних укладів до створення і використання новітніх технологій. Перспективи розвитку залежать, в першу чергу, від підвищення ефективності діяльності національних підприємств. Фактором інноваційного розвитку виступає підприємництво. У його складі — дослідження факторів інноваційного розвитку, насамперед, матеріально-технічних та інформаційних.

Слід зазначити, що у сучасній економічній літературі найменш дослідженими, але вагомими є фактори впливу інноваційних процесів на оборотні ресурси підприємств. Ключовою проблемою нашої країни розрив між заявленими політичними цілями та реальною реалізацією політичних заходів. Офіційні заяви щодо потреб в інноваційному розвитку не підтримуються ретельно розробленими заходами і, зокрема, відповідними та ефективними механізмами, програмами та рамковими умовами [3]. Отже метою дослідження є обґрунтування напрямків формування оборотних ресурсів в умовах інноваційного розвитку економіки.

Потрібно зазначити, що цільовою установкою впливу інноваційних процесів на стан оборотних ресурсів є поліпшення обсягу і структури оборотного капіталу, джерел їх покриття і співвідношення між ними, що є достатнім для забезпечення довгострокової виробничої і ефективної фінансової діяльності підприємства.

Багатьма авторами досліджено, що умовно можна виділити наступні варіанти інноваційної політики, які в різні періоди і в різних розвинених країнах є пріоритетними [2]. Проте деякі підходи потребують подальшого уточнення.

Політика «технологічного поштовху» виходить з того, що основні напрямки розвитку науки і техніки визначає держава, володіючи для цього необхідними матеріальними ресурсами і інформаційним забезпеченням. Такий варіант інноваційної політики формування оборотних ресурсів виходить з наявності науково-технічних і соціально-економічних передумов та передбачає для їх вирішення розробку різних державних програм, великих капіталовкладень та інших прямих форм державної участі.

Політика «ринкової орієнтації» визначає провідну роль ринкового механізму в розподілі оборотних ресурсів і виборі напрямків розвитку науки і техніки для їх формування. Це передбачає обмеження ролі держави в стимулюванні фундаментальних досліджень, створенні економічного клімату та інформаційного середовища для нововведень на підприємствах, а також зменшення кількості форм регулювання, які не сприяють стимулюванню ринкової ініціативи та ефективної перебудови ринку.

Політика «соціальної орієнтації» передбачає певне соціальне регулювання інновацій в сфері формування оборотних ресурсів, а процес прийняття рішення та його пріоритетність базується на широкому залученні громадськості.

Четвертий, варіант передбачає вплив передової технології на вирішення соціально-економічних проблем, на зміну галузевої структури оборотних

ресурсів, на взаємодію при їх формуванні господарських суб'єктів, що вимагає нових форм організації і механізмів управління розвитком науки і техніки та використання їх досягнень для формування оборотних ресурсів.

Вирішення проблеми ефективного управління оборотними ресурсами і їх відтворення на інноваційній основі потребує врахування всіх аспектів їх кругообігу на кожній стадії. Великого значення набуває поліпшення якісних показників використання виробничих запасів, що досягається шляхом економії і більш ефективного споживання кожного їх виду. Заходи лежать в площині застосування більш прогресивних складових матеріальних запасів і скорочення відходів і втрат у виробничому процесі.

Таким чином, урахування впливу інноваційних процесів на стан оборотних ресурсів підприємств певною мірою сприяє впровадженню нововведень в області техніки, технології, організації праці або управління, засноване на використанні досягнень науки сьогодення і передового досвіду. Національну інноваційну систему та інноваційну інфраструктуру (наприклад, бізнес-інкубатори, центри трансферу технологій, тощо) необхідно посилити в інтересах малих і середніх інноваційних підприємств. Незважаючи на той факт, що українське законодавство у сфері інтелектуальної власності майже приведене у відповідність до законодавства ЄС, слід продовжувати вдосконалювати державне регулювання, підтримку та економічне стимулювання підприємств у аспектах прав інтелектуальної власності, ліцензування та трансферу технологій.

Використана література

1. Дідченко, О. І. Сутність та класифікація інновацій [Текст] / О. І. Дідченко, О. Ю. Бибочкіна // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії / ред. А. М. Ткаченко. - Запоріжжя, 2013. - Вип. № 4.- С. 48 – 58.
2. Захарченко, В.І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки [Текст] : навч. посіб. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 448 с. – Доступно з мережі Інтернет : http://pidruchniki.com/15350325/ekonomika/innovatsiyniy_menedzhment – Назва з екрана.

3. Інновації в Україні : Європейський досвід та рекомендації для України [Текст]. – Том 3. – Інновації в Україні : пропозиції до політичних заходів Остаточний варіант (проект від 09.10.2011). – К. : Фенікс, 2011. – 76 с. – (проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політика та регулювання інновацій в Україні»). – Доступно також з мережі Інтернет : http://kneu.edu.ua/userfiles/our_partners/gudrun/3_UA.pdf – Назва з екрана.